

Vienezii, două seri oaspeții Bucureștiului

(Grigore Constantinescu – 17 septembrie 2015)

Vorbind despre Brahms, admirația lui Enescu a fost de nedeazămințit. Ca foarte tânăr ucenic în lumea muzicii, l-a văzut, cunoscut și admirat pe bătrânul maestru, în final de secol romantic la Viena. Amintirea acestei relații a stăruit în sufletul său de-a lungul timpului și este întotdeauna potrivită reascultarea muzicii brahmsiene care își află un loc anume în repertoriul Festivalului de toamnă dedicat marelui artist român.

Acum, cu „Wiener Philharmoniker” Brahms și-a aflat ecoul dorit de noi, prin interpretarea „Simfoniei nr.3 în Fa major, op.90”. Prestigiul ansamblului, care are în istoria sa celebre versiuni ale creațiilor brahmsiene, a fost „apărat” în acest concert de versiunea dirijorală a lui Semion Bychkov – o partitură bine stăpănită, urmărirea unui discurs muzical format din idei ce își caută succesiunea, pentru a asigura derularea muzicii în arhitectonica întregului. Poate, generozitatea expresiei nu este cu totul împlinită, ca și modul în care compartimentele orchestrale duc doar uneori spre măreția concluziilor. „Wiener Philharmoniker”, după vacanța estivală, nu este probabil într-o formă demonstrativă potrivită renumelui. Dacă ținem seama de informația aflată, privind deschiderea de stagiune la Viena, cu programul susținut în festivalul bucureștean, proiectul de antrenament vizează succesul dorit, atât de ansamblu, cât și de dirijorul Semyon Bychkov, peste câteva zile, la sediu.

Recent, s-a vorbit destul de mult despre soprana Valentina Nafornița și primii săi ani de carieră solistică. Succesele raportate au fost și argumentul formulării acestei programări de a interpreta pe scena Festivalului cele „Șapte cântece pe versuri de Clement Marot” create de George Enescu, în formula orchestrală semnată de compozitorul Theodor Grigoriu. Răspunsul așteptat, din partea Valentinei Nafornița, nu l-am primit în întregime; nici în planul calității vocale, nici în cel al actului cultural. Mari artiști români au semnat deja versiuni celebre, înaintea acestei neconvingătoare demonstrații.

Al doilea concert al muzicienilor din capitala Austriei a repetat, în preludiu, aceeași „Simfonie nr. 44” de Haydn, în scopul unor viitoare benefice întâlniri cu Bucureștiul, semn al unei îndelungi tradiții respectate de „Wiener Philharmoniker”. Nu ne îndoim că așa va fi, poate chiar și mai bine!